
Anders Eriksson (Replik)

Vi är till hundra procent eniga i den åländska delegationen om det här ärendet. Det är vi inte varje gång, men den här gången är vi det. Vi är nio parlamentariker som står bakom förslaget om vidare utredningar, mer undersökningar om tanken på en nordisk förbundsstat. Vi gör det kanske utifrån olika grader av engagemang. Gemensamt för alla är dock att vi tycker att frågan är så viktig att den förtjänar en öppen debatt och ett betydligt mer omfattande faktaunderlag än vad vi har i dag. Man ska inte bara känslomässigt säga ja eller nej till en så viktig fråga, även om känslorna förstås inte ska nedvärderas.

För det parti som jag företräder, Ålands Framtid, är det naturligt att debattera den här typen av konstitutionella frågor. Hemma på Åland står vi lika väl som alla partier bakom en starkt utvecklad självstyrelse enligt ramlagsmodellen. Men vi erbjöd ålänningarna betydligt fler optioner i den senaste valrörelsen. Ett självständigt Åland fanns förstås med, men också det som vi nu diskuterar, det vill säga en nordisk förbundsstat. Det ville vi lyfta upp i debatten, och det vill vi göra även här.

Redan nu kan vi konstatera att ekonomierna i Norden flätas samman alltmer; det har de gjort under lång tid. Det är en process som fortgår, och den är mycket positiv. Samtidigt ser vi som aktivt jobbar med gränshinderproblematiken att den splittringen kostar stora pengar. Vi talar ofta om sloandet av gränshinder – det är egentligen själva kärnan i nordiskt samarbete – men vi lyckas inte alla gånger så väl när det kommer till praktisk handling. Den optimala lösningen är förstås en eller annan form av nordisk förbundsstat. Jag vet att det är en lång process innan vi är där, och jag menar inte att vi ska lämna allt annat arbete mot gränshinder i

väntan på det. Det ska vi inte göra.

Fru president! Ett enat Norden skulle bestå av 25 miljoner invånare och ha en bnp som skulle placera oss på ungefär tionde plats bland världens ekonomier. Norden skulle då ha en självskriven plats i till exempel G20. Med tanke på de utmaningar världen står inför är det min tro att en stark nordisk aktör, som drivs av de värderingar som vi står för, skulle vara mycket värdefullt.

Kollegan Beijar nämnde det starka stöd som finns för den tanken runt om i Norden. Det tror jag hänger ihop med de gemensamma värderingar vi har. Jag nämnde i ett replikskifte med statsminister Stubb siffrorna i Finland, där 50 procent är för ett nordiskt förbund medan enbart 31 procent är för EU-medlemskap. Jag hinner inte ta upp alla siffror – jag ser att min talartid rinner i väg. Låt mig därför avsluta med att säga att de publikationer som Gunnar Wetterberg och även Johan Strang tagit fram inte bör glömmas bort. De är så pass intressanta och kan absolut bidra till att vitalisera den konstitutionella debatten i Nordiska rådet. Jag tror dessutom att det här förslaget vore mycket positivt med beaktande av den reformprocess som vi alla är inne i.

Upplýsingar

Ræðunúmer

88

Gerð

Replik

Notandi

[Anders Eriksson](#)

Dagsetning

28.10.14 19:39

Mál

[Medlemsförslag om initiativ till att gå vidare med tanken på en Nordisk
Förbundsstat](#)